

tická skladba A Forest dostala až do Top Twenty.

Další deska **Faith** z jednoosmdesátého roku, natočená už bez Hartleye je ještě depresivnější. Nad monotónními bubny a opakujícími se basovými figurami zní teskná kytara. Pomalá tempa prohlubují pochmurné ladění: „*Ve sklepích jsou všechny kočky šedé/ Ve sklepích látky halí mou kůži/ V cele smrti osamělý zvuk/ zvoní a zvoní a zvoní*“ zpívá se v All Cats Are Grey. Hlavním motivem alba je však víra. „*Hnuší se mi jakékoli organizované náboženství*“, říká Smith a potvrzuje to písní The Holy Hour (Svatá hodina).

Ještě drásavější je následující album **Pornography**, které „*daleko víc bere v úvahu některé z hrůz, jimiž lidé procházejí v každodenním životě*“. „*Stuhý se stahují kolem mého hrdla/ otevírá ústa/ a hlava mi praská*“ zpívá se v úvodní písní One Hundred Year na nejodcizenější desce Cure. Kritika ovšem názor nemění: „*Depresivní tendence kapely se stávají druhem přetrvávajícího žertu. Název Cure (Léčba) je ironií*“. Smith ostře reaguje: „*Jsem velmi tvrdohlavý a vím, co chci dělat. Jestliže si něco usmyslím, neberu ohledy na nahrávací společnost nebo sdělovací prostředky*“. Přesto je mu jasné, že „*se Cure dostali do bodu, kdy opravdu nemohou dál pokračovat v daném složení. Nechci, aby se Cure stali vlastní karikaturou*“.

Z kapely zůstává jen dvojice Robert a Lol, která ještě v prosinci '82 vydává svíznou lehounkou píseň Let's Go To Bed. „*Chtěl jsem jen vidět, umím-li napsat skutečně prostoduchý pop song, který by mohli klidně hrát v rádiu. Ale nebylo to dost hloupé, aby to bylo komerční. Nikdy to v rádiu nepustili*.“ Teprve v následujícím roce slavili úspěch s podobně laděnými písněmi. Nejprve téměř diskotékový The Walk zachycující „*skutečně ojedinělou příhodu, jakoby část snu*“, který měl „*ověřit, zda se nová aranžmá dají užít*“. Swingující Lovecats se dokonce stávají singlem roku, k čemuž přispěl i hravý klip dvorního režiséra Tima Popa. Cure dbají na vizuální prezentaci, ovšem nová role Roberta, který „*stále nenávidí lidi v Top Ten, jako když začínal*“, vůbec netěší: „*Kdokoli po mně poslední dobou žádal podpis, tak jen proto, že jsme měli Lovecats v televizním Top Of The Pops*“.

I když jsou Cure středem pozornosti, Smith dává přednost hraní s Banshees, kteří opět přišli o kytaristu, a místo nového alba Cure, natáčejí spolu s baskytaristou Banshees Steve Severenem pod hlavičkou The Glove průměrně elpíčko Blue Sunshine. Od Cure vychází jenom kompilace hitů z posledních dvou let **Japanese Whispers**. Smith, který je jako člen Banshees zachycen na koncertním dvojalbu Nocturno, sice říká: „*Nic není podepsáno. Bude to trvat jen tak dlouho, dokud to půjde*“, chystá se však s Banshees natočit LP desku Hyaena. Téměř současně s ní nahrává páté album Cure **The Top**: „*Bylo to jako znovu začínat. Měl jsem tolik materiálu, že jsem se mohl vydat jakýmkoliv směrem*“. Deska však nepřinášela lehounký pop, ale drsnou psychedelii: „*Zas mne biješ / ta samá ostrá bolest / probouzí mne do tmy / a řže od jícnu až k bušícímu srdci*“, zpívá Smith v úvodním Shake Dog Shake. „*Protože jsem na Top hrál s výjimkou bicích všechny nástroje sám, bylo snadné se nechat unášet v neproniknutelných směsích zvuků*“.

Zdalo se, že Cure zůstanou jen studiovou kapelou, jenomže Smith překvapivě opouští Banshees a formuje nové Cure a vy-

dává se s nimi na turné! Basý se chopil zvukař Pornography Phil Thompson, protože Smith se chce více věnovat zpěvu. „*Před dvěma lety jsem si myslel, že skončím práci ve skupině, ale teď jsem získal zpátky Simona*“, pochvaluje si Robert, „*a cítím se*

Název evokuje milostnou tematiku, což potvrzuje hned úvodní píseň The Kiss: „*líbej mě líbej/ tvůj jazyk je jako jed/ napuchlý vyplňuje má ústa*“ Jestliže se už při natáčení Head nad snímky projevovalo „*více skupinového posuzování než kdykoli předtím*“, dvojal-

bum tyto tendence ještě prohloubilo. První výběr písní se prováděl z kazet, které donesli členové skupiny. Snad proto je deska, která jakoby obsahovala nálady ze všech předchozích alb, mnohem pestřejší. Zeppelinovský Sankepit či Fight pocházejí od Porla s Borisem, zatímco popová Perfect Gril je čistě Simonova. Lol, prodávající krizi, přispěl minimálně. Na celosvětovém turné proto hraje se skupinou na klávesy ještě Roger O'Donnel z Psychedelic Furs, který Lola nakonec nahradil.

I když se nikdy nestal plnoprávným členem kapely, účastní se nahrávání dalšího alba **Disintegration**. K ohromnému komerčnímu úspěchu tohoto projektu nemalou měrou přispěl i singl Lullaby s opět mírně hororovou atmosférou. Album, na němž větší roli hrají melodické linky kláves, je méně pestré než Kiss Me, ale svou tesknou náladou se podobá

jako za starých časů“. V novém složení natáčejí Cure album **The Head On The Door** nazvané podle dávné noční múry, o níž je první píseň Close To Me: „*Když jsem byl malý, než jsem onemocněl, vždycky jsem viděl toho strašlivě se škebicího muže, který se objevoval nade dveřmi ložnice a smál se. Před pár měsíci se mi o něm zase zdálo a probudil jsem se celý zpocený... Myslím, že má lyrika běžně přichází následující den ze vzpomínek na promíchané představy noci*“. Přes hororový text je album s dalším velkým hitem Inbetween Days laděné popově a skupina s ním dobývá americký trh. Nic však neslevuje z uměleckých kvalit. „*Protože jsme se drželi původních ideálů, neztratili jsme naše původní posluchače*“.

Na americký trh je orientován i singlový výběr **Standing On The Beach** vydaný spolu s kasetou všech videoklipů Starring At The Sea v létě '86. V srpnu téhož roku je (opět v režii Tima Popa) natočen záznam koncertu v Hadriánových lázních poblíž francouzského města Orange. Ten se objevuje na trhu v roce '87, kdy vychází také dvojalbum **Kiss Me, Kiss Me, Kiss Me**.

deskám z počátku osmdesátých let. Po vydání Disintegration následuje mamutí turné, během něhož zavítají Cure i do Budapešti. Letos si chtěli zahrát jen na pár festivalech, ale nakonec se překvapivě vydali na šňůru, takže jsme je mohli vidět i v Praze. To už s nimi hrál na klávesy Perry Balmont, který se dříve na turné staral o kytary. Jeho pozice však není o nic lepší než O'Donnelova. Členem party není, takže není ani na skupinové fotografii.

V Praze The Cure krom písní z posledních dvou desek zahráli i řadu starších věcí. „*Myslím si, že je pěkné vzpomínat*“, říká o tom Smith. „*Mám staré písně jako staré fotografie. Můžu se ohlednout, vzpomenout si, co jsme cítili, když jsme hráli poprvé. To mi pomáhá, abych neztratil sebekontrolu*“.

ALEX ŠVAMBERK
Fotografie MAREK SMEJKAL

